

“Αν μιλάει έτσι σε μένα, πώς άραγε μιλάει στους πρόσφυγες;”

Ένα περίεργο περιστατικό ρατσιστικής λεκτικής συμπεριφοράς συνέβη το απόγευμα της Κυριακής 18/12/16 στην Αθήνα, μέσα σε λεωφορείο στην οδό Ιπποκράτους. Ο οδηγός, τελείως απρόκλητα, φέρθηκε επιθετικά σε νεαρή επιβάτισσα, πιθανόν επειδή **νόμισε** ότι είναι **πρόσφυγας από το Χαλέπι**.

Διαβάστε την εξιστόρηση της ίδιας της Ελληνίδας επιβάτισσας στο κείμενο που ακολουθεί:

Της **Α.Γ.**

Την **Κυριακή 18/12/2016** γύρω στις 6 παρά τέταρτο το απόγευμα, μπήκα στο λεωφορείο **026** στην **Ιπποκράτους, στη στάση Τσιμισκή**. Έκανε πολύ κρύο και φορούσα ένα βαρύ καρό κασκόλ τυλιγμένο γύρω από το λαιμό μου. Πήγα κατευθείαν μπροστά και ρώτησα τον οδηγό ποια ήταν η επόμενη στάση μετά την Ακαδημίας.

«Είσαι Χαλεπίτισσα;» μου απάντησε ο οδηγός.

«Δεν κατάλαβα» του λέω.

«Είσαι Χαλεπίτισσα;» με ξαναρωτάει αυτός.

«Και πάλι δεν σας κατάλαβα» του ξαναλέω.

«Είσαι από το Χαλέπι; Γιατί είστε και πολλοί εσείς», μου απαντάει.

«Δεν καταλαβαίνω πώς η απάντησή σας ταιριάζει με την ερώτησή μου», του λέω εγώ.

Ο οδηγός με αγνοεί για λίγη ώρα και στο μεταξύ ο θυμός μου αυξάνεται. Κόβω τον πληθυντικό και του λέω:

«Μπορείς να μου εξηγήσεις γιατί δε μου απαντάς;»

Αυτός συνεχίζει να με αγνοεί κι εγώ νευριασμένη του λέω δυνατά με ειρωνεία:

«Είσαι και ρατσιστής! Πώς τολμάς να μιλάς για τους ανθρώπους στο Χαλέπι, με τις μαρτυρικές καταστάσεις που περνάνε και τους βάζεις στην κουβέντα μας με την απλή ερώτηση που σου έκανα;»

Και ξαφνικά ο οδηγός βγάζει το κινητό του και αρχίζει να με απειλεί με αστυνομία:

«Τώρα θα πάρω την αστυνομία να έρθει να σε συλλάβει. Θα έπρεπε να ξέρεις ότι είναι παράνομο να μιλάς στον οδηγό και να τον ενοχλείς».

Εγώ μετακινούμαι καθημερινά με ΜΜΜ και ξέρω ότι οι ερωτήσεις των επιβατών προς τους οδηγούς για τις στάσεις είναι συχνές χωρίς ποτέ να δημιουργείται πρόβλημα. Ίσα - ίσα που οι οδηγοί πάντα απαντάνε ταχύτατα και ευγενέστατα. Εκείνη την ώρα έγινα έξαλλη που χρησιμοποιούσε την εξουσία του εναντίον

μου με το να μου στερεί μια σημαντική πληροφορία, να είναι αγενής και ρατσιστής κι από πάνω να με απειλεί και με σύλληψη. Έβγαλα κι εγώ το δικό μου κινητό και του είπα ότι θα του κάνω καταγγελία στον ΟΑΣΑ και θα δημοσιοποιήσω το γεγονός.

«Ναι, ναι δημοσιογράφοι, πάρτους», μου έλεγε ειρωνικά. Του ζήτησα να μου πει το όνομά του και με αγνόησε.

«Αφού πιστεύεις ότι έχεις δίκιο και η αστυνομία θα σε δικαιώσει πάρτους. Κάνε επώνυμη καταγγελία και δώσε μου και μένα το όνομά σου», του είπα.

Αυτός συνέχιζε να με αγνοεί θεωρώντας ότι με είχε βάλει στη θέση μου. Εγώ μπροστά του πήρα τηλέφωνο τον ΟΑΣΑ κι έκανα καταγγελία. Ρώτησα την υπάλληλο του τηλεφωνικού κέντρου αν ήθελε να μιλήσει μαζί του και μου είπε όχι. Ρώτησα τον οδηγό αν εκείνος ήθελε να μιλήσει με την υπάλληλο, αλλά ήταν εμβρόντητος και δεν είπε τίποτα. Καθώς είχα φτάσει στην Ακαδημίας κατέβηκα από το λεωφορείο κι ανέφερα τις πινακίδες του στην υπάλληλο. Αυτή έκπληκτη με άκουγε να της διηγούμαι την ιστορία και μου είπε δυο - τρεις φορές ότι ήταν απαράδεκτη η στάση τού οδηγού. Μου πήρε πολύ ώρα να καταλάβω ότι ο οδηγός βλέποντας το βαρύ κασκόλ μου μάλλον του θύμισε τις μουσουλμανικές μαντήλες. Στην Ασκληπιού υπάρχει μια κατάληψη σχολικού κτιρίου και μια ΜΚΟ για πρόσφυγες, οι οποίοι συχνά χρησιμοποιούν τα λεωφορεία της Ιπποκράτους.

Αν όμως μιλάει έτσι σε μένα, πώς άραγε μιλάει στους **πρόσφυγες**;

Το περιστατικό που περιέγραψε η Α.Γ., δείχνει ότι η ρατσιστική προπαγάνδα βρίσκει έδαφος και εκεί που δεν θα έπρεπε.

Εργάσιμη η Κυριακή 18/12, αυξημένη επομένως η κίνηση στους δρόμους, ιδίως του κέντρου της Αθήνας, κατανοητή μέχρι ενός σημείου η ένταση. Η δουλειά του οδηγού όμως, δεν είναι να ελέγχει -ή να απονέμει αυθαίρετα- διαβατήρια και ιθαγένειες, προκειμένου να απαντήσει σε μια απλή ερώτηση.

Είναι γεγονός ότι οι οδηγοί των λεωφορείων, σε ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες, καλούνται να είναι προσεκτικοί, υπομονετικοί, συνεπείς στο χρόνο, ευγενείς, να αντιμετωπίζουν με κατανόηση τις γνωστές σε όλους καθημερινές κυκλοφοριακές αντιξοότητες αλλά και τις ανάγκες των επιβατών κλπ.

Πράγματι, οι συντριπτικά περισσότεροι ανταποκρίνονται παρά τις δυσκολίες και μάλιστα, στα χρόνια της κρίσης το ποσοστό αυτό έχει ανέβει. Η όποια εξαίρεση λοιπόν, όπως αυτή που αναφέρεται παραπάνω, προξενεί ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση.

Αυτοί ακριβώς που με την ιμπεριαλιστική πολιτική τους σπέρνουν το θάνατο και την προσφυγιά στις πόλεις και τις γειτονιές της Συρίας, του Ιράκ, της Μ. Ανατολής κλπ, οι ίδιοι, χρησιμοποιώντας την πολιτική τού "διαίρει και βασίλευε", ενσταλάζουν το ρατσιστικό μίσος μέσα στους εργαζόμενους.